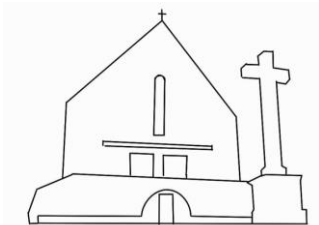

2023. JÚLIUS
Szent Jakab hava

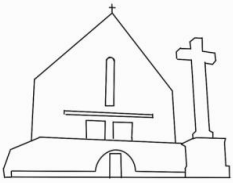

1.ÉVFOLYAM, 2. SZÁM

SZENTHÁROMSÁG

A KELENVÖLGYI PLÉBÁNIA HAVONTA MEGJELENŐ ÚJSÁGJA

Lélek-emelő

Nyáron szabadságra megyünk! - A hitünk is?

A nyár egy különleges időszak az évben, a gyerekeknek óvodai-iskolai szünet van, a dolgozó felnőttek is leginkább ekkorra időzik a szabadságukat. És alig várjuk a nyaralást! Legyen Magyarország vagy külföld, kicsit kimozdulunk a megszokott életünkből, lazábbak, könnyedebbek vagyunk.

Vajon lazul-e a hitünk megélése is? Ha nyaralunk, a vasárnapi szentmise látogatás ugyanúgy természetes, mint otthon? Vagy „de hát nyaralunk” felkiáltással a szállodai reggeliztetésre, a gyerekek sokáig alszanak közhelyre, vagy a kötött programra hivatkozva elmismásoljuk azt?

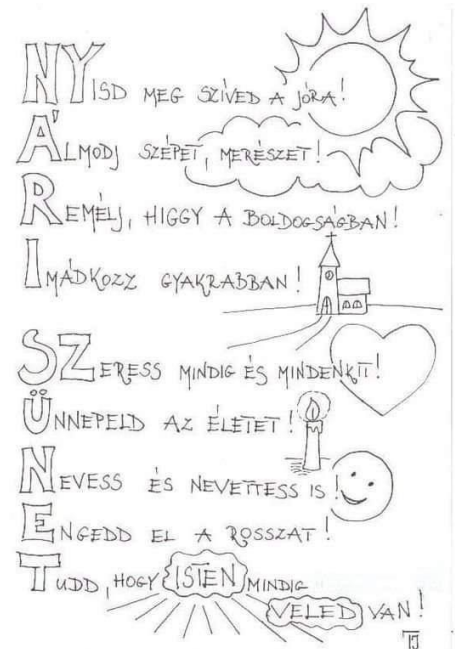
Javaslom, tekintsünk lehetőségként arra, hogy távol az otthonunktól is rátaláljunk egy-egy gyönyörű templomra, kicsit betérjünk annak hűvösébe és csak úgy az Atyánk jelenlétében legyünk. Ma már a legtöbb vidéki plébániának is van honlapja, néhány percbe kerül megtudni a (vasárnapi) mise időpontokat. Nemcsak a nevezetesebb helyek tárlatvezetéseit érdemes meglátogatni. Kisebb falvakban is szívesen mesélnek a helyi sekrestyések.

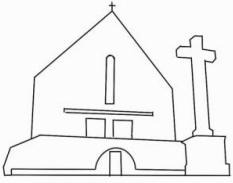
Szép emlékem kötődik a Feldebrői templomhoz, ahol az idegenvezető hölgy ezer évre visszamenő történelem órát tartott és a baráti társaságunk kipróbálhatta a templom csodálatos akusztikáját egy rögtönzött mini koncert erejéig. De ugyanígy kedves történetmesélésben volt részem Velemérben, ahol még három koncentrikus körben ábrázolják a Szentháromságot. Olvassatok utána, látogassátok meg ezeket a gyönyörű helyeket. Ha pedig nem tudtok ilyen messzire eljutni, egy-egy hétköznap este vegyetek célba egy budapesti, pest megyei templomot, ahol még nem jártatok.

A nyár valóban egy felszabadultabb, közvetlenebb viselkedésre serkent sokunkat. Henrik atya nagyszerű kezdeményezését igyekezzünk beépíteni a mindennapjainkban. Szólítsuk meg testvéreinket: a misék után, az árnyas templomkert alkalmat ad könnyed beszélgetésekre. Egy szintet tovább lépve el lehet gondolkodni havi rendszerességgel agapét tartani: az egyszerű zsíros kenyér, lekváros kalács is mennyei eleségnek tűnik társaságban és maradásra bírja a szégyenlősebbeket is. Ha pedig felismerjük egymást az utcán, egy kedves mosoly, köszönés, integetés mindenki szívét megmelengeti. És a buszmegállóban, patikában, bolti sorban történő várakozás rövidebbnek tűnik, ha ismerősként váltunk pár szót. Legyünk egy nagy, kedves, szerető család tagjai, hogy a még hitetlen embertársaink azt érezzék, szeretnének a közösségünk, Jézus nagy családjának tagjai lenni. Apró lépések ezek az evangelizáció útján, de a sok kis lépéssel együtt messzire juthatunk.

Mindenkinek szép (hit)élményeket és tartalmas feltöltődést kívánunk!

Sápi Edina

Hónap-tár Július

Július 2. – Sarlós Boldogasszony napja – Mária látogatása Erzsébetnél:

Az évkör hét boldogasszony-ünnepének egyike. A Boldogasszony a várandós édesanyák, a szegények, a szükségben, betegségben szenvedők, fogságban sínylődők oltalmazója. A katolikus egyház ezen a napon Mária Erzsébetnél tett látogatásáról emlékezik meg. Sokfelé ekkor tartottak templombúcsút.

A magyar néphagyományban az aratás kezdőnapjaként tartották számon, de ezen a napon csak jelképesen arattak. A szerszámokat megáldatták a pappal, a búzából szentelménynek valót szedtek. A tényleges aratást másnap, nagy áhítattal kezdték, tiszta ruhában, levett kalappal letérdeltek a búzatábla keleti sarkában és imádkoztak.

A sarlós elnevezés az aratási munka egykori módjára utal, amikor még az asszonyok férfisegítség nélkül, sarlóval végezték aratást. Az első világháború után már a férfiak arattak, s akkor már egyre inkább kaszával.

Július 20. – Illés napja:

A bibliai elbeszélés szerint az ószövetségi prófétát tanítványa, Elizeus szeme láttára tüzes szekéren ragadta égbe az Úr. A mennybe távozó csodatévő palástja Elizeusra maradt, aki ezzel átvette mestere örökét (IIKir 2,1–15). Az évszázados megfigyelések szerint ezen a napon, illetve ekkortájt gyakoriak a viharok. Úgy tartották, hogy az Illés-napi mennydörgéskor „Illés szekere zörög”, vagy „Illés abroncsolja a hordókat”, vagy „Illés meg Jakab Annát kergeti”.

Július 22. – Mária Magdolna napja:

Mária Magdolna a bűnbánat megszemélyesítője, lelkesen szorgalmazta a hét szentség, köztük különösen a bűnbánat (gyónás) kultuszát. Bűnbánó Magdolna tisztelete azonban a Szentírás félreértésén alapszik. Az a bűnös asszonyszemély, aki könnyeivel öntözte, hajával törölgette és szent olajjal kente meg Jézus lábát (Lk 7,36–50), – a bűnbánó „rossz hírű nő” képe e jelenetből származik – névtelen volt. Csak a hagyomány azonosította vele Magdolnát. János evangélista Bethániai Máriáról, Lázár és Márta húgáról állítja ugyanezt (Jn 11,2), ennek köszönhetően e három nőalak (Mária Magdolna, Bethániai Mária és az ismeretlen nőszemély) a latin egyházban a legutóbbi időkig egybeolvadt.

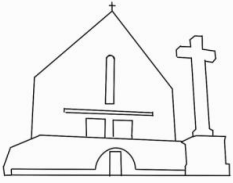
Július 25. – Szent Jakab napja:

Július hónap névadó szentje. Az apostolok közül Szent Jakab szenvedett először vértanúhalált. A búcsújárók, zarándokok, hajósok és utazók védőszentje, ezért is ábrázolják kezében vándorbottal, vállán tarisznyával.

Július 26. – Szent Anna napja :

Szent Anna Szűz Mária édesanyja. A keddi napot évszázadok óta neki szentelik, ezért Kedd asszonya néven is emlegetik.

A legenda szerint július 26-án halt meg és rögtön a keresztény szentek közé emelkedett. Azóta ő a szabók és bányászok, a gazdaasszonyok, az anyák, az özvegyek, a járványos betegségben szenvedők és a haldoklók védőszentje. Hozzá fohászkoznak a gyermeket várók, a gyermekágyasok, valamint a meddő és a gyermekáldásra váró asszonyok, akik hogy segítségét megkapják, kilenc kedden át böjtölnek pünkösöd után.

Nagyinterjú Káplánunk – Huszti Zoli atya

G.B: Kedves Zoli Atya! Kelenvölgyben a múlt hónapban újra indult a plébániai újságunk - a Szentháromság. Terveink szerint egy olyan rovatot is életre hívunk, amelyben bemutatjuk közösségünk érdekesebb tagjait. Az első interjút Veled szeretnénk készíteni, hogy mi, a hívek is kicsit jobban megismerjük, és ne csak a templomi programok révén. Először arra kérlek, hogy mesélj egy kicsit a családról:

H.Z: 1985. április 4-én születtem Ürömön. Édesapám szakmája építésztechnikus, Édesanyám pedig óvónő, szociális munkás. Nagyon vallásos családban nevelkedtem. Hatan vagyunk testvérek: három fiú, három lány. Én vagyok a legidősebb. Gimnáziumba bentlakásosba jártam Pannonhalmára így a családomtól már külön élek jó ideje. Nagyon szeretem őket, és havonta egyszer meglátogatom, de kialakult egy ilyen egészséges távolság, tehát nem ők az elsődleges közegem, mint nektek, hogy apuka, anyuka meg a tesók az mindent visz, hát nekem már nem. Én belenőttem az itteni emberekbe, tehát a Kelenvölgyiekkel vagyok és az Albertfalviakkal vagyok, ez lett nekem a közeg, vagy a család. De az elsődleges családom, hogy ha nagyon szűkre akarom szabni, akkor a Henrik atya és a diakónus testvérem, mert velük vagyok minden nap.

G.B: -Hogy érzed magad Kelenvölgyben, mi az amit Kelenvölgyi templommal vagy a közösséggel kapcsolatban nagyon szeretsz?

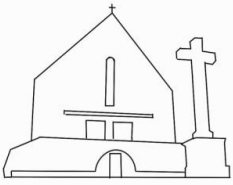
H.Z: Kelenvölgyben a hétköznapi esti misék a kedvenceim, mert általában – ha nem is mindig - hamarabb megérkezek, akkor van az intenzív fóruma a találkozásnak, Aki tényleg aktív Kelenvölgyi, az eljön a hétköznapi esti misékre, mert ráéreztem annak az ízére, hogy ez nem csak pusztán a szentmise megünneplése, hanem egy ottani nagyközösségi alkalom is. Nagyon szeretem a hétfői Szentségimádást is, amit szoktunk tartani, kifejezetten Kelenvölgyi sajátosság. Én magam is ott vagyok végig és ott élek meg egyfajta belső lelki gyakorlatosságot. Sokkal tágasabban szólhatok, nem sűrű az idő, jobban ki tudom élni a lelki életemet mármint a miseátadással, meg a híveknek a reflexióival, beszélgetéseivel. Az ifjúsággal még lehetne valamit kezdeni de ez kezd összeforralni az Albertfalviakkal.

G.B: Már 6 éve vagy felszentelt pap, mi az ami anno magával húzott, ami így megragadott a papi hivatásban?

H.Z: Az, hogy Krisztus személyében vagyok, Krisztus szól a szám által, Krisztus hatalmával oldozom fel a bűnöket, Krisztus hatalmával gyógyítok, és egyre inkább én magam is, mint Huszti Zoltán, Krisztusivá válok. Az biztos, hogy ez a kulcs, és nekem ez tetszik benne a legjobban.

G.B: Tudom, hogy kórházlelkészként is dolgozol. Egy kicsit mesélj nekünk arról, hogy milyen nehézségei vannak ennek a kihívásnak, és mi az ami téged bátorít?

H.Z: Mindig nehéz elindulni, bemenni a kórházba, mert erőt kell venni magadon. De amiket az előbb elmondtam, ott pont emiatt, a „Krisztusivág” miatt arra csodálkozol rá, hogy benned nem a Huszti Zoltánt vagy az atyát vagy a papot ismerik fel, hanem személyesen Jézus Krisztust, és ez nagyon-nagyon erősen megmutatkozik főleg olyan embereknél, akikkel mondjuk már nehéz a kommunikáció. Például aki demens, vagy agyvérzést kapott éppen, vagy efféle, akkor én felmutatom az Oltárszentséget „Mari néni itt van Jézus Krisztus, eljött tehozód, hogy egyesüljete”, és működik. Tehát az egész papságnak az a lényege, hogy nem a saját erődből adsz, hanem a Krisztus erejére próbálsz rácsatlakozni, és hagyod, hogy Ő cselekedjen te általad.

Nagyinterjú Káplánunk – Huszti Zoli atya

G.B: Zoli atya, Te több médiafelületen is aktív vagy, kisebb videókat készítesz, pl Tiktok, Youtube, stb. azt szeretném kérdezni, hogy miként indult el ez a dolog, hogyan kezdted el ezt az egészet?

H.Z: Nekem van média végzettségem is a festészeti mellett. Tehát filmkészítés, média használat, médiaművészet. Ez egy adottság volt és mint afféle karizmaként, képességként vagy tehetségként használom. A papságból fakadóan pedig elsődleges fontosságú az igehirdetés, és mi sem alkalmasabb ennél egy olyan világban amikor mindenki a mobilját a kezében tartja, meg még az esti imák után is a mobiljával búcsúzik a világtól. Nagyon fontosnak tartom, hogy ezeken a fórumokon ott legyünk és hogy itt is hirdessem az evangéliumot, tehát ez egy nagy ziccer helyzet! Ezt a helyzetet vétek lenne nem kihasználni! Hála Istennek ráéreztem ennek az ízére és úgy tűnik, hogy megy is. És a Televízió is észrevette, ott sikerült egy műsort megreformálnunk, átalakítanunk ezt a bizonyos „Neked szól”-t. Ez nem így nézett ki előtte, sokkal statikusabb volt. Partnereket találtam a televízióban a rendezők és szerkesztők között és szépen megy együtt a munka. Riesz Doma atyát említetted, igen, és még van 10-12 másik atya is akik ebbe becsatlakoztak. Szeretnénk, hogy még több atya is részt venne ebben a kezdeményezésben és így minél inkább terjedjen az igehirdetés.

G.B: Volt olyan online médiával kapcsolatos eset, például gyógyulás, vagy hogy így megtért valaki, esetleg teljesen a nulláról csatlakozott a közösséghez? Vannak ezzel kapcsolatos terveid?

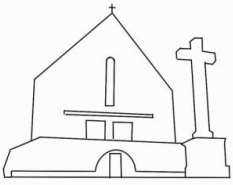
H.Z: Igen, volt, volt olyan, hogy nulláról csatlakozott, volt aki szentséget vett fel, volt aki meggyógyult, ezeket amiket mondtál ezek mind megtörténtek. Tehát, teljesen mindegy az igehirdetésnek a fóruma, hogy ez a templom, az utcán való találkozás vagy az online felület, ugyanazokat az eredményeket hozza. Ez a fő tapasztalat. A tervem az, hogy az érdeklődést szeretném fenntartani, amit csinálok, azt pedig még színesebben, még nagyobb erővel, kitartással végezni. Akkor én teljesen elégedett lennék.

G.B: Zoli atya, köszönöm az interjút, szép, tartalmas nyarat kívánok!

H.Z: Áldjon meg az Úr, és Bende, Te is legyél pap! 😊

Gaál Bendegúz, Edelényi Katalin; fotó: Magyar Kurír

Ministránsavatás 2023 Kelenvölgy-Albertfalva

2023 június 4-e nemcsak a templomunk búcsúnapja volt ebben az évben, hanem egy másik esemény is okot adott az ünneplésre. Huszti Zoltán káplán atya 11 új ministránst avatott fel az Albertfalvi Szent Mihály Templomban, akik közül négyen Kelenvölgyiek voltak (Kovács Ervin Péter, Kovács Gellért András, Török Csaba, Török Mihály).

2022 ősze óta szombatoként közösen készültünk az Albertfalvi gyerekekkel, jó hangulatú, tartalmas ministráns gyűléseken Albertfalván. Fontos cél volt, hogy ne csak ministráljanak, hanem egy nyitott jól szervezett közösséggé váljanak. A ministrálás megkoronázása szerintem, a ministránsavatás, ami egy különleges kegyelmi ajándék, olyan fiú/lány részesülhet benne aki szereti Jézust, és különböző szolgálatokat vállal, amire ilyenkor ünnepélyesen megbízzák. 2012-ben a Szent Gellért Templomban és 2016-ban Albertfalván már én is részesültem ebben a kegyelemben, és kívánom hogy minél többen találkozhassanak így is Jézussal.

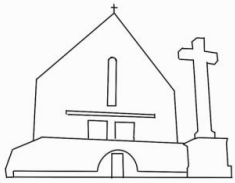
Szeretném megragadni az alkalmat, hogy az olvasókon keresztül hívjam a gyerekeket, csatlakozzanak a ministránsközösségünkhöz! Szeptembertől újra várjuk sok szeretettel a kíváncsi lányokat és fiúkat 7 éves kortól!

Gaál Bendegúz ministráns segítő/vezető

Ez a ministránsavatás az eddigi életem legszebb és legmeghatóbb élménye volt. Ennek az egyik oka nyilván az, hogy számomra nem idegen fiúkat avattak ministránssá, hanem olyan aranyos gyerkőcöket, akik minden szolgálatra mindig nagy lelkesedéssel jelentkeznek. Náluk nem azért megy a harc, hogy minél kevesebb feladatuk legyen, hanem azért, hogy még a legextrább feladatok is nekik jussanak - ilyen például a Krucifer (keresztvivő) szolgálat. Ezzel kapcsolatban eszembe jutott az a keresztút, amit egy verőfényes, napsütéses szombaton a ministránsokkal együtt jártunk végig. Természetesen Ők vitték a keresztet, a gyertyákat és az állomások többségét Ők is olvasták, annak ellenére, hogy sokan nem olyan régen tanultak meg olvasni. Itt például csak úgy lehetett megoldani a kereszt hordozását, hogy egymást váltották a fiúk, mert annyira sokan jelentkeztek e nemes feladatra is. A másik dolog, amiért számomra nem egy általános ministránsavatás volt: én is segíthettem az öltöztetésben, és szolgálhattam a misén, ráadásul még feladatot is kaptam.). Ezen kívül persze nagy öröm volt az elsők között kezét fogni a felavatottakkal (ilyen élményben sem volt még részem). Remélem még legalább megszámlálhatatlan sok hasonlóan szép ministránsavatás lesz a templomban.

Bajnok Eszti ministráns segítő/vezető

Útitipp A Tihanyi Bencés Apátság

Az idei esztendőben Veszprém és a Balaton Európa kulturális fővárosa. Ebből az alkalomból szeretettel invitálunk Benneteket Tihanyba!

A Tihanyi Bencés Apátság története

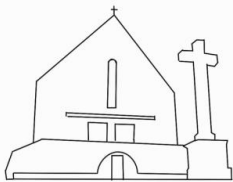
A Tihanyi Bencés Apátságot I. András király alapította 1055-ben Szűz Mária és Szent Ányos tiszteletére. Az apátság védőszentjének, Szent Ányosnak a legendája úgy tartja, hogy 451-ben, amikor a hunok megtámadták a Nyugat-Római Birodalmat, az orléans-i püspök és hívei imádsággal és Aetius római hadvezér segítségével mentették meg városukat. A Tihanyi Alapítólevél a magyar nyelvemlékek között az egyik leghíresebb szórványemlék. A latinul íródott szövegben több tucat magyar szó szerepel, sőt egyik helyen majdnem egy egész mondat is található: „feheruaru rea meneh hodu utu rea” (Fehérvárra menő hadi útra). Az évek alatt az épületegyüttes sok

változáson ment keresztül. Az eredeti középkori kolostorról csak a XVI-XVII. századból maradtak fenn ábrázolások. Egyedül az altemplom, ahová I. Andrást temették el, és néhány kőfaragvány maradt meg szinte sértetlenül. A török háborúk korában a szerzetesek helyére katonák költöztek be és átépítették az épületet, végvárként használták. 1702-ben, a török elleni felszabadító háborúk után, a Tihanyi Apátság és birtoka az ausztriai Altenburgi Bencés Apátságé lett. A Pannonhalmi Bencés Apátságnak csak 1716-ban sikerült visszavásárolni az altenburgi bencésektől. Az 1720-as években elkezdték a templom és a kolostor újjáépítését. 1754-ben ideiglenesen felszentelték a templomot, végleges felszentelésére csak 20 év múlva került sor. A további munkálatokat egy tűzvész szakította félbe 1763-ban. II. József uralkodása idején 1786-ban feloszlatta a bencés rendet. A kolostorban csak egy szerzetes maradhatott, aki ellátta plébániai feladatokat, többi szerzetes csak 1802-ben térhetett vissza. Az idő múlásával az épület állapota romlásnak indult, a felújítását 1889-ben kezdték meg. A felújítás alkalmával a templomba a kor három kiemelkedő festője, Deák-Ébner Lajos, Lotz Károly és Székely Bertalan freskókat készítettek. 1950-ben az államosítás idején ismét felosztották a rendet, a rendházból szegényház, majd múzeum lett. 1990-ben a bencések visszatérhettek Tihanyba, viszont a kolostor-együttest csak 1994-ben kapták vissza a Magyar Államtól. Megkezdtek a templom belső restaurálását. 1996-ban a belső munkálatok végeztével a kolostor teljes felújításához is hozzáláttak. 2012-től a Tihanyi Bencés Apátság önálló perjeltségként működik, szerzetesei a községben és a környező településeken végeznek lelkipásztori munkát. Emellett számos kulturális programot is szerveznek, például kiállításokat és hangversenyeket. Az Apátság a zárandokok részére egy 40 fős vendégházat működtet a monostor mellett. Az általuk fenntartott Tihanyi Bencés Iskolában a rend tagjai tanítanak is. Továbbá gyógynövény-tea készíttéssel és gyertyaöntéssel is foglalkoznak.

Külön érdekesség, hogy az aktuális időszak kiállításukon augusztus 31-ig megtekinthető az apátság híres alapítólevele. A fáradt zárandokok pedig különböző gasztronómiai élményekben is részesülhetnek a környéken.

Edelényi Dorottya

Programajánló

07.02 – Sarlós Boldogasszony ünnepe

07.06 – Este 18:00-kor Szentmise lesz papi és szerzetesi hivatásokért
a Szervita Nővéreknél.

07.07 – Elsőpénteki ájtatosság

07.08 – Délelőtt 10:30-tól Bonajunkta atya emlékmiséje és további programok lesznek a templomban a Szervita Nővérek szervezésében.

07.09 – Reggel 9h-kor Gitáros szentmise lesz a templomunkban

07.11 – Szent Benedek Európa Fővédőszentjének ünnepe

07.22 – Szent Mária Magdolna ünnepe

07.25 – Szent Jakab apostol ünnepe

07.26 – Szent Joákim és Szent Anna ünnepe

Jézus vár Téged is!

Hétfőnként az esti mise után Szentségimádást tartunk a templomban!

Miserend:

Hétfő: 18:00

Kedd: 18:00

Szerda: 7:15

Csütörtök: 7:15

Péntek: 18:00

Szombat: 17:00

Vasárnap: 9:00

Impresszum: Budapest-Kelenvölgyi Szentháromság Plébánia

Iroda: 1116, Bp., Bükköny utca 3.

Telefon: +36-1/208-1279

E-mail: kelenvolgyitemplom@gmail.com

Honlap: kelenvolgyitemplom.net

Felelős kiadó: Dr. Gável Henrik

Főszerkesztő: Kiss Csaba

Munkatársak: Edelényi Dorottya, Edelényi Katalin, Gaál Bende

Sápi Edina, Tarsoly Attila